

KSČM důrazně odmítá další zvyšování cen

Pravicová koalice P. Fialy v poslední době vypouští pokusné balonky směrem k chystané daňové reformě. I když vláda původně tvrdila, že nebude zvyšovat daňovou zátěž, nyní se zaměřila na zvýšení nepřímých daní, především DPH. To by zasáhlo velmi výrazně do peněženek všech občanů ČR.

Naposledy zazněla přímo od ministra financí Z. Stanjury (ODS) úvaha, že základní sazba 21 % by se neměnila, ale z dvou snížených sazeb by se udělala jediná, a to 14 %. Současně by došlo k přesunům zdaňovaných položek mezi sazbami. Zvýšení nepřímých daní by navíc mělo proinflační účinek, přinejmenším by zpomalilo snižování cen. Vláda má zmatek v přístupech k tak zásadní věci, není schopná téma komunikovat s opozicí, či se sociálními partnery, a už vůbec ne s veřejností. Vláda zjevně nemá promyšlenou konsolidaci veřejných financí ani dopady na jednotlivé skupiny občanů.

KSČM důrazně odmítá na jedné straně snížení daně na loterie, a současně na straně druhé zvýšení daně na vodné, stočné, teplo či kulturu a sport, veřejnou dopravu, ale i léky, bezpečnostní výrobky či noviny! KSČM je proti takové změně daní, která zasáhne peněženky většiny občanů, navíc nejvíce právě těch občanů, jejichž příjmy jsou nejnižší.

Příjmy rozpočtu by měly být navyšovány zdaněním velkých korporací a velkého majetku, návratem k výrazné daňové progresi a zejména omezením daňových úniků!

Bez obalu nad vakcínami proti Covid-19

Prakticky na týdenní bázi vychází Česká republika v nezávislých srovnáních zemí Evropské Unie jako země s nějakým negativním NEJ. NEJrychleji se zadlužující země EU, NEJvyšší inflace, NEJdražší energie.

Jeden by čekal, že v takové době bude vláda dbát ještě daleko více než obvykle na to, aby stát plnil roli řádného hospodáře a neplýtvat finančními prostředky na zcela zbytečné věci. Realita? Právě v této době potřebuje naše země podle Fialovy vlády nové stíhačky za více než sto miliard, které budeme splácet už pět let předtím, než k nám vůbec nějaká stíhačka doletí. V této době si také manažeři krachujících státních podniků, zřejmě za dobrou práci, rozdělují statistické odměny.

Je jasné, že každá mimořádná příležitost je pomyslnou rouškou tmy, kdy stav legislativní nouze otevírá pro všechny ziskuchtivé státní zaměstnance, jejich známé a přátele, možnost rychlého a nenápadného zbohatnutí. To byla pandemie covid-19, kterou dodnes premiér Fiala používá jako argument k tomu, proč je ČR v krizi.

ČR objednala celkem 48,5 milionů dávek vakcíny na covid-19, z nichž 37 milionů dávek již bylo dodáno a zaplatili jsme za ně 14 miliard. Podle údajů z 2. března 2023 však bylo využito z celkového počtu objednaných dávek jen něco málo přes třetinu, tedy 18 milionů dávek. Nyní, téměř tři roky po vypuknutí pandemie, je však dle řady zpráv z krajů zájem o očkování minimální. Dle ministerstva přitom na skladech leží stále dalších devět milionů dávek vakcín a ještě více než deset milionů vakcín objednaných. Zásoby tak ve výsledku ještě překonají celkový počet vakcín, které od počátku pandemie v roce 2020 již byly využity.

Připomeňme si přeplněná očkovací centra v době vrcholu pandemie. Z vývoje posledních měsíců je přitom téměř jasné, že poté, co se covid v několika mutacích prohnal populací, se počet očkovaní zásadně snížil. I samotné ministerstvo zdravotnictví nyní připouští, že očkování probíhá v nižších tisících dávek denně. Na skladě nám tedy budou ležet vakcinační dávky bez využití v hodnotě několik miliard a ministerstvo namísto toho, aby se pokusilo vyjednat revizi smlouvy, raději platí nesmyslné kampaně na podporu očkovaní a mrhá tak dalšími cennými prostředky, které mohly být využity na boj s krizí. Stejně jako prostředky, které ještě padnou na nákup dalších deseti milionů dávek, o které je mezi lidmi již minimální zájem. Ministr Válek přitom říká následující: *»Řada odborníků se domnívá, že omikron bude finální mutace. Budeme pak pravděpodobně řešit covid podobně jako chřipku. A pravděpodobně se objeví i společné vakcíny.«* Víme ovšem, jak je to se schopnostmi ministra »Leoparda« Válek obstarat byt jen základní léky. Proč by také ne, když se byznys s vakcínami na případě covidu tak osvědčil. Jen v tom vidím trochu protimluv v kontrastu s masivní podzimní kampaní za padesát milionů, ke které stát přizval i umělce, aby občany k očkování motivovali.

Já i celá KSČM přitom po celou pandemii upozorňujeme na nejasnosti, které ohledně nákupu vakcín panovaly. Nákup vakcín je ostatně dodnes vyšetřován také Úřadem evropského veřejného žalobce. V ČR leží na skladě 9 milionů vakcín, dalších 10 milionů řádově za další miliardy je na cestě, není pro ně využití a se smlouvami se již podle všeho nedá nic dělat. Aby z tohoto postupu někdo vyvodil osobní odpovědnost se přitom zdá jako utopie, a tak země s masivní inflací, nejdražším plynem v Evropě, s nejrychleji rostoucími cenami nemovitostí a nejrychleji rostoucím zadlužením bude mít na skladě zbytečných 20 milionů očkovacích dávek za miliardy, o které nikdo nestojí a které mají omezenou dobu expirace. Mimochodem likvidace vakcín s lidově řečeno – prošlou dobou trvanlivosti – je sám o sobě další nákladný proces.

A k Fialovým, potažmo Válkovým řečem o tom, že vláda má svázané ruce a nemůže nic dělat? Obávám se, že přání je v tomto ohledu otcem myšlenky. Když se o to ani nepokusí, tak je jasné, že farmaceutické společnosti – zejména Pfizer – se dobrovolně nepřipraví o tučné zisky. Vnímám celou situaci ohledně vakcín jako další důkaz toho, že současné Fialově vládě na občanech naší země vůbec nezáleží. Hodnotu svých činů měří pouze ekonomickým prospěchem nejrůznějších zájmových skupin, přitom ale nechá státní kasu plnit ty nejchudší a nejzranitelnější opatřeními typu sjednocení DPH, nebo bezprecedentním snížením valorizace důchodů. Až se vám tak bude zdát, že za léky v lékárně necháváte víc než doposud, vzpomeňte si na 20 milionů vakcín za několik miliard, ležících ve skladech, se kterými se ministr Válek rozhodl prostě smířit. Nejsem antivaxerka. Odmítla jsem a dále odmítám povinná očkování na Covid-19. Necht' každý zváží, zda se nechá proti covidu nebo chřipce očkovat – či ideálně necht' se poradí o tomto kroku se svým lékařem, co je pro jeho stav a tělo přínosné. Byla, jsem a budu naopak pro povinná očkování na nemoci, které už u nás byly si vymýceny, ale se zvýšenou migrací se nám znovu začaly objevovat. K. Konečná

1. Máj 2023 na Kladně

Ke zdaru komunistické oslavy 1. máje v Kladně přispělo nejen krásné počasí, zeleň a kvetoucí třešně na náměstí Sítná, ale i oblíbené melodie v podání kapely Prcci z Libně.

K účastníkům, z nichž každý obdržel „mírové“ mávátko a antistresový míček, promluvil několik hostů – **předsedkyně RR LKŽ Květa Šlahůnková, místní exposlankyně a kandidátka do příštích krajských voleb Miloslava Vostrá, za KR KČP Rudolf Carvan, Jana Krčálová, předsedkyně LKŽ Kladno a předseda MĚR KSČM Kladno Ladislav Nyš.** Ve všech projevech zazněla výzva k ukončení válečného konfliktu na Ukrajině, nejlépe diplomatickou cestou, touha po míru ve všech oblastech světa, ostrá kritika české vlády za její antisociální politiku vůči vlastním občanům, ale i víra v lepší volební výsledky pro levice, zejména KSČM, ve volbách v příštím roce a tím i skutečný restart vlivu KSČM na politiku v naší zemi. Na závěr zazněla Píseň práce.

Akci moderovala Eva Vlčková, předsedkyně OV KSČM Kladno. Účastníci shromáždění, jichž bylo kolem sta a přijeli i z okolních obcí, měli k dispozici stánek se stranickými suvenýry a tiskem, včetně májových novin i stánek se suvenýry vlasteneckých organizací a možnost malého občerstvení. Srdečná byla setkání dlouholetých přátel. Oslava Svátku práce se vydařila. EV Foto: Jiří Skála

Levicové ženy sázely strom v Kralupech nad Vltavou

Za krásného odpoledne 21. dubna 2023 se sešly zástupkyně několika středočeských LKŽ v kralupském Lobečku, v ulici U parku, kde je pomník padlých. Nechyběly ani delegace MĚR KSČM Kralupy, OV KSČM Mělník, Kladno, Mladá Boleslav, Praha západ. Ženy tak plnily svůj slib, že vysadí v každém středočeském okrese strom symbolickou třešničku. Všichni účastníci se alespoň symbolicky na sázení podíleli/přihozením lopaty zeminy/. EV Foto Kůstka

VOLEJTE PŘEDSEDKYNI

Vážené soudruhy, vážení soudruzi,

rok 2022 nebyl pro KSČM vůbec jednoduchý a bohužel nemohu slíbit, že rok 2023 bude lepší. Ráda bych pro Vás měla lepší zprávy, ale nezvolili jste si mě proto, abych Vám lhala do kapsy. Během roku a kousek, kdy jsem předsedkyní, jsem ale zjistila, že jedním ze zásadních problémů je komunikace. A to nejen navenek, ale i dovnitř KSČM. I přesto, že pravidelně rozhodují o všech zásadních věcech politické orgány – zejména ústřední výbor, kde má každá okresní organizace své zastoupení – se na besedách a setkáních, nebo z e-mailu pravidelně dozvídám, že někteří

členové a členky neví, co aktuálně KSČM řeší a proč. Tedy to v lepším případě. V tom horším pak poslouchám vyložené nepravdy. Proto jsem se rozhodla dát možnost každému členovi a každé člence KSČM, aby se obrátila přímo na mě.

Telefon: 604 463 943

Kdy: v pátek 28.4.2023 od 10:00 – 11:00 hod. (následně pak 19. května ve stejném čase).

Jak to bude probíhat?

Vždy jednou za měsíc budete moci zatelefonovat na výše uvedené telefonní číslo, na němž bude předsedkyně KSČM K. Konečná 60 minut k dispozici.

Na položení otázky, nebo sdělení poznatku, připomínky, budete mít 3 minuty! Na odpověď bude vymezený čas 5 minut!

(Tyto časy je nutné bezpodmínečně dodržovat, aby linku neblokoval jeden volající!)

Věřím, že se nám i tímto způsobem podaří posunout naši komunikaci na jinou úroveň a předejít různým nedorozuměním, která nás pak brzdí v politické práci, na níž se musíme soustředit vzhledem k nadcházejícím volbám v roce 2024.

S pozdravem Kateřina Konečná

PÍŠETE NÁM

Občanské FORUM

Nová VIZE SVĚTA

Celosvětový stabilní PRAGMATISMUS bez válek

NE dělení na Západ a Východ, NE dělení na pravici a levice a důrazné NE mocenským válkám. Máme 21. století. Každý národ už si snad krutými válkami vybojoval své území. Každá země je specificky, historicky i kulturně odlišná a tím i krásná.

Obsazovat svými vraždícími vojáky cizí země, zavádět v nich svůj agresivní, zlovolný, zločinný režim, to je nanejvýš odsouzený počin, ne-li zločin. Tím mám na mysli Spojené státy americké. Západní Anglosasové si pro sebe anektovali velkou, krásnou a bohatou zem, kterou si domorodci před nimi neubránili. To by mělo Američanům stačit. Nikdo žádná země ani Rusko, o to méně Čína, neohrožují ani Evropu a ani USA. To nám tvrdí pouze Bílý dům a Pentagon svým FAKE NEWS, aby bankrotující Američané mohli dál svými válkami dobývat po Evropě i další východní země, hlavně Rusko, s jejich nerostně bohatou Sibiří.

Macron to říká správně - nebudme poslušnými vazaly agresivních, egoistických, Spojených států amerických. Nedělejme jim živý materiál pro jejich dobovačské, na východ Země, invazivní války. Nepochodíme po cestách barbarských křížových výprav na východ Země, vraždit a loupit. Využijeme čínské obchodní hedvábné cesty. Neděleme se na "hodný" Západ a "zlý" Východ, na "hodnou" pravici a "zlou" levice, všude jsou dobří a zlí lidé, jak na Západě, tak i na Východě, jak v pravici, tak i v levici.

Budme pragmatičtí a nastolme už konečně ve světě MÍR a tím i stabilitu, ve které se daří hospodářství i mezilidským vztahům. Věřím, že Rusko, Čína, Indie a mnoho jiných zemí, by na tuto novou celosvětovou VIZI kývly, ne tak USA, ty by této mírové VIZI okamžitě vystavily VETO a vyhlásily jí válku.

Eva Dolejšová

KLADNO A UHLÍ (1)

Tyto dva pojmy spolu úzce souvisí. Uhlí položilo základy dnešního moderního města, živilo celé generace lidí na Kladensku. Uhlí také posunulo celé lidstvo o hezký kus dopředu. Je už u nás v Kladně, ale také pouhou historií.

Připomeňme si tedy, jak to všechno vzniklo. Musíme se vrátit zpět o víc než 300 milionů let, do doby formování jediného kontinentu zvaného Pangea, obklopeného světovým oceánem. Po prahorách logicky přicházejí prvohory. Ty rozdělujeme na další dílčí úseky. V tom posledním, karbonu panovaly na naší planetě vysoké teploty, země byla bičována přívaly vod. Dařilo se pralesům, které tvořily převážně obří kapradiny, plavuně a přesličky. Rostly z močálů. Časté záplavy porosty ničily, na trouchnivějících porostech vyrůstal prales nový. Proces se opakoval. K dřevinám zavaleným bahnem nepronikal kyslík, nemohlo trouchnivět. Průběhem věků docházelo ke karbonizaci a nakonec ke vzniku uhlí. Čím proces trval delší dobu, tím je uhlí kvalitnější. Prvým stupněm, s nejkratší délkou působení, je rašelina, následuje hnědé uhlí a konečně kvalitní černé uhlí, antracit.

A právě v našem regionu se nacházelo velké množství kvalitního černého uhlí. Prý už ho znali staří Keltové, kteří z něho vyráběli šperky. Předpokládám, že je něčím zakonzervovali, aby nešpinily tělo. Uhlí se nacházelo mnohdy těsně pod povrchem, zmínky o nálezích jsou už ze středověku. Traduje se, že leckdy přispěl krtek, když s hromádkou vyhrabal kus uhlí. Nacházelo se třeba v Malých Přilepech, Otovicích, Lánech, Mutějovicích nebo na Buštěhradském panství. V roce 1570 a později se z uhlí vyráběla skalice. V roce 1775 objevili Václav Bůrg a Jakub Opl na kopci Vysokém u Vrapic ložisko uhlí. Těžilo se z povrchu, odváželo v kolečkách. Už se také vědělo, že uhlí je výtečné palivo, páni z Buštěhradu už se v zimě ohřívali. Lidé se topit ale báli, ostatně bylo dost dřeva, na které byli zvyklí. Svědčí o tom zmínka v kronice - když zmíněné panstvo věnovalo pro chudé zdarma 4000 centů uhlí, rozdalo se prý jen 86 centů „vídeňských“.

Těžba v Kladně je spojena se jménem Jana Váni. Narodil se v Příbrami v roce 1811, od svých dvanácti let pracoval v dolech, později se stal prospektorem. Do Kladna přišel v roce 1846. V Kročehlavech objevil ložisko o síle dvou metrů. Těžba se začala v roce 1847 na jámě Kateřina Josefa, později v roce 1848 to byla díla s názvy Václav, František, Amalie, Vítek. Vzniklo Kladenské kamenouhelné těžařstvo. Váňu jmenovalo naddůlním. V roce 1848 se ženil mladý císař František Josef s Alžbětou Bavorskou. Na jejich počest vyzvedl Váňu ze zasypaného dolu Kateřina Josefa kámen, známý jeho jménem. Byl pak mnohokrát přemísťován, zmenšen, v roce 1954 doplněn sousoším tak, jak ho vidáme u našeho gymnázia. V roce 1854 byla postavena první vysoká pec, těžbu převzala Pražská železářská společnost. Začala se psát další kapitola kladenské historie. Nová společnost si přivedla ze zahraničí své odborníky, Váňu byl v roce 1857 propuštěn. Odešel do Prahy, kde v roce 1864 zemřel. Příště si povíme, jak to bylo dál. Pavel Hruban

ZPRÁVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: Milady Horákové 497 Kladno 2tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Kladno si připomíná svého rodáka Antonína Čermáka – starostu Chicaga

Antonín Josef Čermák (9.května 1873, Kladno - 6.března 1933, Miami, USA) též Anton Cermak, Tony Cermak - byl americký podnikatel a politik (starosta Chicaga), českého původu. Narodil se 9. května 1873 v Kladně ve čtvrti Nové Kladno. Pikantností je, že ulice v této čtvrti neměly jména, ale byly po americkém způsobu značeny římskými číslicemi (rodina Čermáková bydlela na V. ulici), a tedy jakoby to už předznamenávalo jeho další osud. Ve stejný den, kdy se Antonín Čermák narodil došlo ke krachu na Vídeňské burze.

Nastalá krize přesvědčila jeho otce, horníka, aby se nechal zlákat nabídkou vlády Abrahama Lincolna – 160 akrů půdy na Středním Západě, v rámci programu Homestead Act, o které se mezi tisíci dělníky, zasažené krizí, živě hovořilo. Rodina Čermáková tedy v roce 1874 odjela do Ameriky, spoléhajíc na pomoc krajanů, kteří odjeli před nimi. Antonínův otec však po příjezdu nenašel práci v Chicagu a tak se přestěhoval s rodinou do hornického městečka Braidwood v severní části Illinois. Zde pracoval opět jako horník. Malý Antonín Čermák zde chodil tři roky do školy, ale nakonec začal pracovat v dole jako jeho otec. Poháněl muly, co zajišťovaly důlní přepravu. Ve volném čase pilně studoval. V roce 1889 se postavil za své pracovníky a požadoval vyšší mzdu, než byl jeden dolar a deset centů denně, co se vyplácelo dosud. Na základě toho přišel o práci. Vrátil se tedy do Chicaga, kde vystřídal několik zaměstnání. V 19 letech si z našetřených peněz otevřel vlastní povoznictví. Začínal s jedním povozem, ale časem jich až čtyřicet. V roce 1894 se oženil. Jeho ženou se stala jeho krajanka Marie Hořejšová, rodačka z obce Kadešice u Sušice a vyučená švadlena, která mu pomáhala při podnikání. V roce 1904 předal povoznictví svému otci a bratrovi a věnoval se obchodování s pozemky v rámci firmy Čermák a Šerhant, které byl spoluvlastníkem. Při obchodu stále pilně studoval. Jeho politická kariéra začala v roce 1902, kdy byl zvolen do zákonodárského sboru státu Illinois. Poté byl třikrát znovuzvolen. V roce 1909 byl za Demokratickou stranu zvolen do chicagské městské rady za 12. volební obvod, což byla čtvrt Bridgeport. Hlasovali pro něj i republikáni, protože ho považovali především za reprezentanta české menšiny. V roce 1912 se stal hlavním soudním vykonavatelem. V roce 1922 se stal předsedou rady okrsku Cook County a byl do této funkce dvakrát znovuzvolen. Dne 24. února 1931 vyhrál primární volby nad svým protikandidátem, kterým byl John B. De Voney. 7. dubna porazil ve všeobecných volbách republikána Williama Hale Thompsona s převahou 200 000 hlasů a 9. dubna 1931 se ujal úřadu starosty Chicaga. Antonín Čermák se stal 44. starostou Chicaga. Jeho zvolení byla věnována mimořádná pozornost nejen v Chicagu, ale v celých Spojených státech. Úřadu se ujal v době, kdy mělo město velké finanční potíže a navíc díky Al Caponemu a dalším gangsterům mělo Chicago pověst zločineckého města. Čermák se uvedl jako schopný a energický úředník, který má na mysli především zájmy města a jeho obyvatel. Problémy řešil například změnou daňového systému a podporou částečného zrušení prohibice. V červenci 1932 se vydal na evropské turné v rámci jehož návštěvil i Československo. 4. srpna přijel do Karlových Varů, kde prodělal léčebnou kúru. Dne 8. srpna navštívil Prahu a setkal se se starostou Karlem Baxou. Večer promluvil v rozhlase. Ve své promluvě zdůraznil, že Chicago je druhým největším "českým" městem hned po Praze (v té době žilo v Chicagu téměř 100 000 Čechů). Dne 9. srpna navštívil Poděbrady a 10. srpna rodné Kladno. Po návštěvě Kladna navštívil Antonín Čermák ještě Plzeň a opět Prahu. V Praze seděl jako model sochaři Otakarovi Španielovi, který měl vytvořit Čermákovu bystu na světovou výstavu Expo 1933 "Století Pokroku", která se konala v Chicagu. Potom odjel Antonín Čermák na Slovensko, kde se 18. srpna v Bystřici u Martina setkal s prezidentem T. G. Masarykem. Na podzim 1932 se ve Spojených státech konaly prezidentské volby. Antonín Čermák velmi intenzivně podporoval demokratického kandidáta F. D. Roosevelta. 8. listopadu 1932 tak prezidentské volby vyhrál Franklin Delano Roosevelt, který svého soupeře a dosavadního prezidenta, republikána Herberta Hoovera porazil o 17,7% hlasů. V únoru 1933 odjel Antonín Čermák s nově zvoleným prezidentem do Miami. Během cesty chtěl s Rooseveltem projednat možnost půjčky na výplaty městských zaměstnanců. 15. února 1933 pronášel Roosevelt improvizovaný projev v otevřeném voze v Bayfront parku. Vedle prezidenta stál i Antonín Čermák. Mezi diváky byl i italský emigrant Giuseppe Zangara, který se pokusil prezidenta zastřelit a vypálil na něj šest ran. Ani jedna ze šesti ran prezidenta nezasáhla, ale bylo zasaženo pět okolostojících osob, nejhůře z nich pak Antonín Čermák. Prezident ihned nařídil, aby byl Čermák převezen do nejbližší nemocnice jeho vozem. Tou byla nemocnice Jackson Memorial. Traduje se, že Antonín Čermák během převozu do nemocnice pronesl k Rooseveltovi slova: "Jsem rád, že jsem to byl já a ne vy, pane prezidente!" Dne 6. března 1933 Antonín Čermák zraněním podlehl. Jeho ostatky byl převezen do Chicaga a vystaveny v jeho domě. Vzdát hold zemřelému sem dorazili desetitisíce lidí. Český dělnický pěvecký sbor mu zazpíval u rakve Smetanovu píseň Věno a potom také Kde domov můj. Další tisíce lidí se přišli rozloučit s Antonínem Čermákem na radnici a zejména na chicagský stadion, kde se konaly hlavní pohřební obřady. Po nich byla rakev, zaplněná chicagskými ulicemi, převezena na Český národní hřbitov. Giuseppe Zangara byl napřed odsouzen jako vyšínutý anarchista na 80 let. Po smrti Antonína Čermáka byl jeho čin překvalifikován na vraždu a 10. března byl odsouzen k trestu smrti a již 20. března je ve floridském státním vězení v Raifordu popraven na elektrickém křesle. Po smrti Antonína Čermáka se objevily spekulace, že se jednalo o mstu chicagské mafie a terčem byl tedy přímo Čermák. Jako hlavní "důkazy" se uvádí, že padlo šest ran, přestože Giuseppe Zangara měl pětiranný revolver Smith & Wesson ráže .32 a také, že v jedné z obětí byla údajně nalezena kulka ráže 45. Tuto spekulaci také podpořil gangster Roger Touhy, který po propuštění z vězení uvedl, že Zangarova střelba měla být pouze zástěrkou pro skutečného střelce a cílem byl starosta Čermák. Měla to být odplata za akce proti mafii, které Čermák ve svém úřadě inicioval. Také se v této spekulaci operuje rychlostí, s jakou byl Zangara odsouzen a popraven. Po Antonínu Čermákovi je pojmenována 22. ulice, která nese jméno Cermak Road. 22. ulice byla vybrána protože prochází čtvrtěmi Pilsen a Lawndale, kde stejně jako na přilehlých předměstích Cicero a Berwyn, sídlila početná česká populace zejména z emigračních vln v roce 1948 a 1968. Dnes je Cermak Road považována za nejzelenější ulici v Chicagu. V roce 1943 byla na moře spuštěna americká vojenská dopravní loď SS A. J. Cermak. Vyřazena byla v roce 1964. Pomník Antonína Čermáka se v Kladně nachází mezi panelovými domy na třídě Československé armády v místech, kde předtím stál jeho rodný dům.

S využitím Šumavského rozcestníku